

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 3. 4. & 5. lib. 4. Regum, in quibus describitur Jorami & sociorum expeditio in Moab. Moabi factum in mactato filio. Multiplicatio Olei per Elisæum, & resuscitatio ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

citus cum Elifæo discipulo Eliæ, ut ambules juxta spiritum tibi desuper datum. Divide patientiæ palliô undas tribulationum, quæ tibi occurrunt in hac vita mortali. Sale bonorum operum & meritum amaram mortis corporeæ memoriam salias, & illa dulcorabitur. Non cures, si pietati & simplicitati tuæ à perversis hujus mundi pueris (ut hîc Elifæo obtrigit) illudatur. Sentiant illi vindictam Dei, ab infernalibus urfis lacerandi.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 3. 4. & 5. lib. 4. Regum, in quibus describitur Jorami & sociorum expeditio in Moab. Moabi factum in mactato filio. Multiplicatio Olei per Elifæum, & resuscitatio mortuorum, Naaman leprosi curatio, & conversio. Giezi Simonia & lepra.

Considera I. **T**orum genus humanum à tribus juratissimis hostibus, N. 304. carne, Mundo & Dæmone cinctum, ceu alterum Regem Moab à tribus hostibus in extremas angustias redactum esse, ut nullus superfuert fugæ salutique locus: horrendâ enim clade per primum protoparentis delictum periisset totum; nî Pater æternus Moabi factum imitatus, primogenitum filium suum obtulisset in Holocaustum, exclamans apud Isiam cap. 53. *Propter scelus populi mei percussi eum.* Ex quo tempore facta est indignatio magna in hostibus, loquar verbis S. Script. citati capitis; & recesserunt ab eo, & reversi sunt in terram suam &c. quin imò non tantum ad extrema salutis venerat genus humanum, sed jam actu instar pueris Sunamitidis ob calorem concupiscentiæ, quò caput illius, Adamus videlicet scientiam divinam appetens, laboraverat, jam mortuum fuerat: Sed hem! verbum Patris hominem extinctum ut redderet vitæ gratiæ, Elifæum egit, primò mittens Giezi, nempe Ministros suos, viros Sanctitate & Miraculorum donò clarissimos, qui baculum Sacræ Doctrinæ imponerent spiritua-liter mortuo, & eum revocarent ad vitam gratiæ. *At non erat vox, neque sensus cap. 4. v. 31.* Tandem ergo Deus assumptâ carne Elifæum indutus, ingrediebatur Domum hujus Mundi, & incumbens super puerum mortuum calefecit eum Doctrinâ suâ, & revixit. *In Elifæo inquit S. Ambros. Epist. 17. Figura Domini processit, qui projecit se, ut mortuum erigeret, in quo Symbolum est: quòd nobis Christus commortuus sit, ut no-*

G g g

bis

bis resurgeret. Projecit se itaque usque ad nostram Christus fragilitatem, ut nos erigeret. Projecit se, non cecidit, sed erexit consortem. ò Christiane tam infligne cœlestis Elisæi considerans beneficium, imitare gratissimam Sunamitidem, faciens cœnaculum parvum in domo pectoris tui, in quo ei omnia ministres, ad debitum ejus Cultum necessaria. En! quam largum se offerat Ille, si te in ejus Ministerio sedulum instar Sunamitidis repererit. Asserit namque v. 13. citati cap. *Quid vis, ut faciam tibi?* auferet sterilitatem animæ tuæ, quâ hætenus laborâsti in generandis piorum operum filiis: & licet in pravīs habitibus jam penè senueris, fecunditatem virtutum tamen impertietur tibi.

N. 305.

Considera 2. Multos Christianorum imitari Naaman Syrum, qui à peccati lepra purgandi, dum audiunt: hoc fieri non posse, nisi lavent se in aquis pœnitentiæ, sinceram deponendò confessionem, instar illius Syri recedunt indignabundi. Verùm auscultent tales consilio, Naaman Syro à suis servis dato v. 13. citati cap. dicentibus ibidem: *Pater! etsi rem grandem tibi dixisset Propheta, certè facere debueras: quanto magis, quia nunc dixit tibi, lavare, & mundaberis?* si ad obtinendam peccatorum veniam, ad excutiendum Dæmonis jugum, ad fugiendum æternos ignes necesse foret, peregrinari Jerosolymam, nudis pedibus ire Romam, integris annis latitare in spelunca, in jejunio & cilicio totam vitam transigere &c. certè facere deberemus. Quanto magis obsecundandum Ecclesiæ, quæ peccatori leproso assertit: *lavare per sinceram peccatorum confessionem & mundaberis?* ò quam felicem se crederet ille, qui omni spe vitæ destitutus, à medicis desertus, audiret ab homine noviter adventante: sanaberis, si fueris morbum tuum alteri, ad strictissimum silentium obligato, confessus. Hæc planè ipsissima est Sacramenti pœnitentiæ prærogativa, in qua confessio fit ad salutem, & detegere compunctò corde crimen, est lethalem excussisse morbum. Exclamat igitur S. Chrysost. Homil. 20 in Genes. *Num grave aliquod & molestum à nobis requirit Deus? contritionem vult cordis, compunctionem mentis, confessionem ruine: non solum largitur vulnerum curam, & à peccatis mundos ostendit; sed & eum, qui antea innumeris peccatorum sarcinis gravabatur, justum efficit, quàm celerrimè curat.* Quare Christiane Lector, accede Jordanem Sacramenti pœnitentiæ juxta sermonem viri Dei, & erit anima tua teste S. Scripturâ hîc v. 14. instar animæ pueri parvuli. Formes adhæc efficacis propositum cum Naaman Syro, ut dicas cum eo v. 17. ibidem: *Non faciet ultra servus tuus Holocaustum aut Victimam*

man

nam Dñs alienis, nisi Domino &c. Fuge munera, quæ tibi Mundus offert; aliàs instar Giezi lepra peccati ocius adhærebit tibi.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 6. & 7. lib. 4. Regum, in quibus describitur mira securis in aquam prolapsa revocatio. Revelatio consiliorum à Syriis initorum, eorumque excacatio. Vaticinium Elisei de amona copia tempore famis in Samaria, increduli Ducis pena &c.

Considera 1. **Q**UOD sicut lignum ad Elisei mandatum de profun- N.306.
do aquæ securim extraxerit, ita corpus Christiani
hominis discreto jejuniò per quadragesimale tempus maceratum, ani-
mam de profundo vitiorum & malarum passionum ad virtutis stu-
dium attollat. Rectè ergò asserit Doctor Angel. 2. quæst. 147. 2.
Assumitur abstinentia ad hoc, ut mens liberius eleuetur ad sublimia contemplanda.
& Hugo de S. Vict. tom. 3. ait: *est magni momenti abstinentia, quâ pur-*
gantur vitia, impetratur venia, possidetur gratia, reparatur innocentia, arcana pa-
tescunt elevata homini caelestia. De S. Aldegunde ex regia stirpe Abbatisa
Malbodiensi narratur 30. Janu. in ejus vita apud Lipeolum: quòd
Dominò revelante viderit quòdam tempore humani generis hostem,
sortem suam horrendum in modum deplorantem, qui causam hujus
à sancta rogatus responsò dederit: *Ideo se tristari, quòd cerneret filios Adæ*
in eas Cæli Sedes magnò numero ascendere, unde ipse cum suis exularet. Hæc
si ullò tempore totius anni causam lamentandi Dæmon habet, habet
vel maxime illam jejunii quadragesimalis tempore, quò juxta Evan-
gelium, Dominicâ primâ legi solitum, ejectus è Domiciliis suis im-
mundus spiritus ambulat per loca arida, & quærens requiem non in-
venit; eat tunc ad domos saltatorias, nullum reperiet, qui ei saltibus
inserviat. Pergat tunc ad popinas, non reperiet, qui Baccho & Cereri
tempus impendat. Videbit econtra omnes ad Tempia confluere,
peccata plangere, pro venia supplicare, orationibus continuò insistere.
Nòrunt fideles verba S. Hieron. dicentis: *Tales diligit milites Christus, qui*
jejuniis vacant, quare? quia in jejunio victoria est, & in victoria triumphus.
Sciunt hominem jejunio deditum, etsi innumeris valletur tentatio-
num hostibus, audire tamen verba Elisei quibus Ipse à Syris olim
circumdatus, servum suum animavit asserens v. 16. citati cap. *Noli*

G g g 2

metue-